

שיעור מספר 2
7 - 13 ינואר

רוח הקודש: פעילות מאחורי הקלעים

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: יחזקאל 9, 37:5, בראשית 2:1, איוב 13:26, שמות 5-1:31, יוחנן 14, 13:16, גלטים 23-16:5..

פסוק לשינון: "הוא יבְדְּנֵי כִי מִשְׁלֵי יִקַּח וְיִוְדִיעַ לָכֶם" איוב 2:10

בכתבי הקודש רוח הקודש אינה זוכה לתשומת לב רבה בדומה לאב והבן. אף על פי כן, כתבי הקודש מספרים לנו שרוח הקודש נכח ברגעים משמעותיים והיסטוריים. בראשית, הוא נכח בעת בריאת העולם, יותר ברקע. הוא היה פעיל בהשראתם של נביאי האלוהים, ולכן הוא משחק תפקיד ראשי בכתובת המקרא. וכמובן שהוא היה מעורב בהווצרותו של ישוע בתוך רחמה של מרים העלמה. הרוח אינה נמצאת במרכזם של כתבי הקודש, היות ותפקידה היא להאיר ולקדם פעילותה של דמות אלוהית אחרת – של ישוע, בן האלוהים, וגם להלל את אלוהים האב. וכל זה בכדי שאנושות השרויה בחטא תוכל להיושע מן המוות הסופי אשר החטא מביא עימו.

מתוך העדות של כתבי הקודש, אנו לומדים כי רוח הקודש מקבלת ברצון ובחן תפקיד של תומכת, סייעת, מזינה ומציידת מאחורי הקלעים. למרות חשיבות נוכחותה בתהליך הבריאה, הגאולה והשליחות, היא אינה מחפשת להיות במקום מרכזי, אף על פי תפקידה המכריע.

*לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-14 בינואר.

חמקנותה של רוח הקודש

קראו יוחנן 8-3:3 ויחזקאל 37:5,9. מדוע הכותבים משתמשים ברוח הנושבת כדימוי לפעילותה המסתורית של רוח הקודש?

כאשר ישוע משווה את רוח הקודש לרוח הנושבת, הוא מתאר את חמקנותה של רוח הקודש. יש משהו מסתורי בתנועת הרוח עצמה. קשה לדעת מהיכן באה הרוח ולאן היא נושבת. כל אחד מאיתנו לעתים נתפס במשב רוח פתאומי אשר מופיע משום מקום. למרות המגבלות, אנו יכולים בכל זאת ללמוד על קצה המזלג על דפוסי הרוחות. באותו אופן רוח הקודש פעילה היכן שהיא רוצה לפעול. איש לא יכול לשלוט בה. עם זאת, ביכולתנו לדעת היכן היא פעילה. בדומה לרוח שנושבת, רוח הקודש אינה נראית לעין, אך היא בעלת כוח אדיר. כמובן שאנו יכולים להרגיש את נוכחותה של הרוח ולעתים קרובות גם לראות את תוצאות פעילותה, אפילו אם הרוח אינה נראית לעין. רוח מהווה כוח טבע עצום - החל ממשבי רוח קלילים ועד לסערת רוחות קטלנית. כאשר רוח הקודש מתוארת כרוח (כוח הטבע), פעילותה מתקשרת לרעיון של תחיית המתים. זה מרמז על קיום כוח-על אדיר, שיכול להימצא רק בידי של אלוהים. הדרך שבה התופעה הזאת מתרחשת היא אחת מן המסתורין הגדולים ביותר. עלינו להכיר בכך שהדרך המתאימה ביותר להתמודדות עם תעלומות אלוהיות היא ענווה. ענווה נותנת את כל הפאר לאלוהים ומכירה במוגבלותנו כבריות ובצורך שלנו להתגלות אלוהית.

אלן ג' וייט כותבת כך: "תעלומות המקרא הן רחוקות מאוד מלהוות נושא לוויכוח, אלא שהן מהוות הוכחה עצמתית ביותר למקור האלוהי שלו. אילו הוא לא היה מכיל דברים על אלוהים שאינם ברי הבנה עבורנו; אילו אדרתו והדרו יכלו להיתפס על ידי אדם בינוני, אזי כתבי הקודש לא היו נושאים שום ראייה מובהקת של אלוהות."

Ellen G. White, Education, p. 170

אילו כוחות טבע בלתי נראים משפיעים על חיינו? מה זה מלמד אותנו על ממשותם של כוחות בלתי נראים, אך בעלי השפעה עצמתית בעולמינו?

רוח הקודש בעת הבריאה

הפעולה הראשונה של אלוהים על כוכב הלכת שלנו הייתה הבריאה. כתבי הקודש מזכירים את אלוהים (בראשית 1: 1) ואת ישוע המשיח (1קורינתים 16,17: 1) בתור בוראי השמים והארץ וכל השאר (יוחנן 1-3: 1). אך המקרא מציין גם את נוכחותה של רוח הקודש בעת הבריאה.

קראו בראשית 1:2, איוב 13:26, תהילים 6:33, 29,30:104. מה הייתה תפקידה של רוח הקודש בזמן הבריאה? כיצד רוח האלוהים קשורה לבריאתם של החיים?

סיפור הבריאה בבראשית 1:2 בפירוש מציין את נוכחותה של רוח האלוהים בעת הבריאה. איוב 13:26, 4:33, תהילים 29,30:104 ותהילים 6:33 תומכים בכך שלרוח הקודש היה תפקיד פעיל בעת תהליך הבריאה המופלא. כתבי הקודש מתארים את ההשתתפות הפעילה של אלוהים האב והבן בבריאת העולם (ראו ישעיה 8:64, קולוסים 1:16,17), ורוח הקודש נוכחת גם היא באופן פחות מובהק.

היא אינה משחקת תפקיד ראשי בסיפור הבריאה. להפך, היא "מרחפת" על פני התהום, ודרך תנועותיה היא נוכחת בראשית החיים על פני כדור הארץ. השורש ר.ח.ף., אשר מתאר את תנועת רוח הקודש בעת הבריאה, מופיע גם בדברים 11:32, כאשר מתארים את אלוהים הנושא את בני ישראל כנשר הנושא את גוזליו על כנפיו. ההשוואה הזאת מראה לנו כיצד רוח הקודש מעורבת בבריאה באופן האינטימי ביותר ודואגת לייצורים חדשים שנבראו כפי שהנשר דואג לגוזליו. בתהילים 30:104 כתוב כי פעולת הבריאה הייתה אפשרית אך ורק דרך פעילותה של רוח הקודש ושהיא שיחקה תפקיד פעיל בתהליך זה.

רוח הקודש לא רק נכחה בעת בריאת העולם, היא פעילה גם בתהליך בריאתינו מחדש, כאשר היא מעניקה לנו לב חדש ותודעה חדשה. באיזה אופן שתי הפעולות הללו קשורות אחת בשנייה? מהו הקשר שבין יום השבת לבין שתי התהליכים הללו בהם רוח הקודש מעורבת?

רוח הקודש והמשכן

”וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם” (שמות 25:8)

לאחר מעשה הבריאה, תכנית הגאולה של אלוהים נמצאת במרכזם של כתבי הקודש. בעולם השרוי בחטא, הבריאה לא תוכלנה "להיות טובה" ללא תכנית הגאולה. בתור חוטאים, אנו זקוקים לא רק לבורא, אלא גם לגואל. ועלינו להיות אסירי תודה שיש לנו גואל כזה – ישוע המשיח. ללא ישוע היינו שרויים ללא כל תקווה בעולם, אשר אינו יכול להציע לנו דבר.

המשכן ועבודת הקודש בתוכו המתוארים בתורה הדגימו כיצד הוא סולח לחטאינו וניבאו את עבודתו של ישוע גואלינו. כך אלוהים חשף את תכנית הגאולה בפני בני ישראל (ראו עברים 2:4). בשעה שמרבית העבודה במשכן ובבית המקדש הצביעו על ישוע ומתו לכפרת חטאינו, רוח הקודש מתוארת בתור כוח פעיל הצולח על אנשים שנבחרו לבניית המשכן בהתאם לתכנית מפורטת אשר אלוהים גילה למשה.

קראו שמות 5-1:31. באיזה אופן הייתה מעורבת רוח הקודש בבניית המשכן? באיזה דרך רוח הקודש סייעה לאלו שביקרו במקום משכנו של האל?

כתבי הקודש מספרים לנו שרוח הקודש נכחה גם היא בעת בניית המשכן, במקום המרכזי שבו התקיים הפיוס בין אלוהים ובני אדם ובו נפגשו האלוהים הקדוש ואנשים חוטאים. אלוהים בעצמו חשף בפני משה את תכניתו לבנות את מקום משכנו בארץ בהתאם לבית המקדש המקורי שבשמיים (שמות 9,40:25).

המשכן היווה מודל אלוהי המתאר את תכנית הגאולה. אלוהים ישכן בין אנשי עמו בדרך ייחודית, במשכן, אשר הוא צווה עליהם לבנות. וזאת הייתה עבודתה של רוח הקודש, אשר אפשרה לבני אדם להשתמש בכישוריהם האמנותיים על מנת להשלים את עיצובו של המשכן בהתאם להוראותיו של אלוהים. ללא עזרתו, בני ישראל לא היו יכולים להשלים את יצירת האמנות הזאת.

בהתחשב בעצמתה של רוח הקודש היא לבטח איננה זקוקה לעזרה אנושית בבניית המשכן. להפך, היא אפשרה לבני האדם לייצור אותו בעזרת כישוריהם. באיזה אופן הנכם יכולים לעודד ולסייע לאנשים אחרים להשתמש בכישוריהם על מנת לקרב את מלכותו של אלוהים ולשבח את כבודו?

רוח הקודש באדרת ישוע המשיח

רוח הקודש הייתה פעילה בימי התנ"ך, אך לכאורה נראה כי עבודתה לא הייתה נרחבת כל כך כפי שהייתה בימי בית שני. לאחר בואו של ישוע, המשיח המובטח, עבודתה של רוח הקודש מתגברת, והיא מעניקה את מתנותיה לכלל המאמינים. אך למרות שכתבי הקדש מראים לנו כי רוח הקודש פעילה בדרכים שונות ומגוונות בחיינו הרוחניים ובחיי הקהילה, עבודתה העיקרית היא בהאדרתו של ישוע המשיח.

קראו יוחנן 14:13,16 ויוחנן 15:26. לפי דבריו של ישוע, מהי עבודתה של רוח הקודש? כיצד פעולותיה האחרות קשורות לעבודתה המרכזית הזאת?

ישוע אומר כי רוח הקודש אינה מדברת מעצמה, אלא מאת ישוע. עבודתה מתרכזת בלרומם את משימת הגאולה של ישוע. היא נמצאת אי שם ברקע ומאירה את ישוע. נאמר בצדק כי "המסר של רוח הקודש לעולם לא היה "הביטו אלי, הקשיבו לי, בואו אלי, דעו אותי", אלא תמיד "הביטו אליו וראו את כבודו, הקשיבו לו ושמעו את דברו, לכו אליו וקבלו חיים, דעו אותו וטעמו משמחתו ושלומו". עלינו לומר, כי הרוח היא מעין שדכנית שמיימית, אשר תפקידה לחבר בינינו לבין ישוע ולהבטיח שאנו נשאר יחדיו." (J. I. Packer, *Keep in Step With the Spirit: Finding Fullness in Our Walk with God*, revised and enlarged edition (Grand Rapids: Baker Books, 2005), pp. 57, 58).

כל זה משמעותי מאוד. כל דגש על עבודתה של רוח הקודש, אשר יסיט את תשומת ליבנו מאישיותו של ישוע המשיח, אינו מגיע מאת רוח הקודש. אף על פי שרוח הקודש חשובה מאוד בחיי המאמין, היא אינה אמורה לתפוס את מקום אשר מיועד במחשבתנו לגואלינו ישוע המשיח. כאשר ישוע מהולל, רוח הקודש פועלת. לכן אנו נקראים "משיחיים", אשר משמעו שאנו הולכים אחרי ישוע (השוו עם מעשי השליחים 11:26).

ולא "פנאומטיים", אשר אמורים ללכת אחרי הרוח (ראו את

Graham A. Cole, *He Who Gives Life: The Doctrine of the Holy Spirit* ([Wheaton, Ill.: Crossways Books, 2007], p. 284).

מדוע חשוב כל כך להלל את אלוהינו המשיח ישוע שקם לתחייה בכל מעשינו? חשבו על מה שעשה עבורנו. כיצד אנו יכולים להראות את הכרת תודתנו? (ראו, למשל, את 2 תסלוניקים 1:11,12).

רוח הקודש והמשיח

רוח הקודש גם כן השפיעה על התגלמותו בבשר של ישוע (לוקס 34,35:1). היא משחה את ישוע לשליחותו (לוקס 21,22:3). משיחתו של ישוע העניקה לו כוח למילוי תפקידו המשיחי והכשירה אותו גם להעניק את רוח הקודש לתלמידיו. רוח הקודש הובילה ותמכה בישוע בעת פיתויי השטן (מרקוס 1:12, מתי 1:4, לוקס 1,2,14:4) ועל כן ישוע "כֹּחַ לְעֹזֵר לְאֵלֶּהָ אֲשֶׁר נְתוּנִים בְּנִסְיוֹן" (עברים 18:2, השוו עם 15,16:4). רוח הקודש העניקה לישוע מן יפוי כוח לבצע את תפקידו של הגואל (עברים 14:9) ואפשרה את תחייתו של ישוע (1 פטרוס 18:3). בכל האירועים הללו, רוח הקודש נשארה מאחורי הקלעים והבליטה את ישוע.

קראו לוקס 24:44-49, גלטים 13-16:5, אפסים 23,24:4. מה אנו יכולים ללמוד על עבודתה של רוח הקודש מתוך הקטעים הללו? באיזה אופן רוח הקודש משבחת את ישוע?

רוח הקודש מאמירה את ישוע בדרכים הבאות:

1. היא מלמדת עליו דרך כתבי הקודש באופן אמין ונאמן. דבר ממה שנחוץ לנו לדעת על ישוע והגאולה אינו חסר ואינו מטעה. כל אלו נמצאים בדבר ה' בתנאי שנקרא אותו בענווה ומתוך אמונה.
 2. היא מובילה את האנשים ליחסים קרובים עם ישוע המשיח. רוח הקודש פועלת בליבם ובמוחם של האנשים בעדינות. היא מעניקה להם מודעות בכדי שיוכלו להבין את הדברים הרוחניים ומסייעת להם לבטוח אך ורק בישוע ולקבלו כמלך וכמושיע גואל.
 3. היא משחזרת בכל אחד מאתנו את אופיו של ישוע. על כן היא מחייה את טוהר המשיח בחיינו (גלטים 22,23:5). בעזרת דמו הנשפך של ישוע. על כן היא מניחה את החטא (השוו עם התגלות 11:12) ורוח הקודש היא זו שמסייעת לנו למלא את מצוות האלוהים.
 4. היא מאפשרת לנו לחיות חיים הדומים לאלו של ישוע, חיים בלתי אנוכיים, מלאי אהבה ושירות לאחרים. היא קוראת לגברים ונשים להצטרף לשורת עבדיו של אלוהים ומאפשרת לנו להגיע לאנשים אחרים עם מסרו הנפלא של ישוע.
- באיזה אופן העבודה על שחזור אופיו של ישוע בחיינו משבחת את אלוהים האב?**

נקודות למחשבה

ללא ספק, פעילותו של רוח הקודש הכרחית בהליכתנו עם האלוהים. שוב, אולי אנו לא נראה את פועלו של רוח הקדש, אך נראה את השפעתו על חיינו ועל חיי האחרים. אם חייכם השתנו בעקבות האמונה בישוע המשיח, דעו כי הם השתנו רק בעקבות פעילותו של רוח הקודש.

"בזמן שהרוח עצמה סמויה מן העין, היא מפיקה תוצאות גלויות לעין. וכך, פועלה של רוח הקודש בנשמה ייחשף בכל צעד וצעד של אדם שחש את כוח גבורתה המושיע. כשרוח קודשו של ה' שורה בלב האדם, היא מחוללת מהפך בחייו. מחשבות חוטאות מסולקות, מעשי רשע נדחים על הסף; אהבה, ענווה, ושלוש תופסים את מקומם של כעס, קנאה וזדון. שמחה נוטלת את מקומה של העצבות וארשת הפנים מאירה באור שמיימי". (אלן ג' וייט, כמיהת הדורות, עמ' 173 (בגרסא האנגלית).

אלו הן הבטחות נפלאות, ואינספור חוויות חיים הראו עד כמה הן ממשיות. אך עבודתו של רוח הקודש אינה מיידידת. כאנשים חוטאים, איננו הופכים באופן אוטומטי לאותם אנשים שאלוהים רוצה שנהיה. חיי אמונה ונאמנות לאלוהים הם חיים מלאי מאבקים, ויתור וחזרה בתשובה. רוח הקודש הוא סוכן שמיימי, אשר עובד בחיינו על מנת להפכינו לבריאה חדשה בישוע המשיח וזו עבודה ארוכת שנים. למרות שהטעויות שלנו וחולשותינו אמורות לדרבן אותנו לקראת כניעה מלאה בפני האדון, עלינו לא לתת לשטן לדכא אותנו בעזרתם, היות וזהו הדבר הראשון שהוא מנסה לעשות. כאשר אנו מתפתים לחטוא, עלינו תמיד לזכור כי ישוע נצלב עבור החוטאים. זה מה שאנחנו, בעצם: בני אדם חוטאים, הזקוקים לחסדו הרב של אלוהינו, אשר ניתן לנו דרך מותו המושיע של ישוע.

שאלות לדיון:

1. מה אנו יכולים ללמוד מדוגמתה של רוח הקודש על פעילותה מאחורי הקלעים? האם זאת אומרת שעלינו לבצע את שליחותינו כמתן בסתר כאשר למעשינו הטובים ישמש רק אלוהים כעד?
2. באיזה אופן רוח הקודש משבחת את ישוע ומתרכזת בו? כיצד אתם יכולים לשבח את ישוע מבלי לשים את עצמכם במרכז? מדוע לעיתים כל כך קשה לעשות זאת? כיצד אנו יכולים להיאבק בנטייתנו הטבעית לשבח-עצמי?